

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 40Ek/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122209683
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122209683.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného: Inkasáreň s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 777 974, právne zast.: Mgr. Zuzana Bírová, advokátka, so sídlom AK Americká 2, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 30 849 837 proti povinnému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX C. D., o vymoženie 70,70 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Jaroslav Špička, so sídlom exekútorského úradu Okulka 24/11, 093 01 Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 399EX 97/22., o sťažnosti súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/124/2022 zo dňa 13. 06. 2023, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/124/2022 zo dňa 13. 06. 2023 **z a m i e t a**.

II. Súdny exekútor **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/124/2022 zo dňa 13. 06. 2023.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd, konajúc vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. 40Ek/124/2022 zo dňa 13. 06. 2023 o oprávneným včas podaných námietkach proti Výzve na úhradu trov exekúcie sp. zn. 100EX 323/2020 rozhodol tak, že námietkam oprávneného vyhovie a súdnemu exekútorovi vracia výzvu na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

2. Proti uzneseniu podal včas sťažnosť súdny exekútor, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „V predmetnej exekúcii nedošlo k celkovému uspokojeniu nárokov exekútora na odmene ani na náhrade výdavkov. Súdny exekútor vzhľadom na rozhodovaciu prax súdu je toho názoru, že súd si neprávne vykladá ustanovenie § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom zákonodarca hovorí o náhrade výdavkov, ktoré patria súdnemu exekútorovi a ktoré znáša účastník konania, ak došlo k zastaveniu. Súd nebral do úvahy to, že trovami exekútora sú okrem náhrady výdavkov aj odmena. Súdnemu exekútorovi preto patria okrem náhrady výdavkov v prípade zastavenia exekúcia aj trovy, ktoré si súdny exekútor vymohol prostredníctvom exekúcie a ponechal v súlade s § 60.“

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné sťažnosti vyhovieť.

5. Podstatou sťažnosti súdneho exekútora je záver, že suma 72,00 eur predstavuje náhradu výdavkov, muinimálnu sumu, ktorá by mala byť za každých okolností súdnemu exekútorovi garantovaná.

Z vymoženého plnenia bola suma na trovách 10,16 eura použitá na odmenu, nie na náhradu výdavkov, na ktorých nebolo nič vymožené. Uvedený záver je podľa názoru konajúceho súdu v rozpore so znením § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak súdny exekútor sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku pred zastavením exekúcie, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Podľa uvedenej právnej normy, ktorá dopadá na skutkový stav veci, je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženía odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie (podľa § 60 Exekučného poriadku a § 6 a § 7 vyhlášky), má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky.

6. Na zdôraznenie správnosti súd, uvedomujúc si svoje osobitné postavenie v exekučných veciach od 01. 04. 2017 a tiež skutočností, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď uvádza, že na uvedenú problematiku reagoval zákonom predvídaným spôsobom. Na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 11. 12. 2019 bol jednohlasne prijatý záver, že v prípade, ak súdny exekútor zastaví exekúciu, pričom v rámci exekúcie došlo k vymoženiu časti nároku, má súdny exekútor nárok na trovy exekúcie len v rozsahu 60 eur + DPH (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku), do ktorých sa započítava aj vymožená odmena.

Rovnako tak na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 20. 06. 2023 bol jednohlasne prijatý záver, že ak vymožená suma, ktorú so exekútor ponechá na svoje trovy prevyšuje minimálny zákonný nárok (60 Eur + DPH), nemá nárok na ďalšiu náhradu. Uvedený záver akceptoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v obdobnej veci, v uznesení sp. zn. II. ÚS 315/2023 zo dňa 14.06.2023 uviedol, že nezistil, že by okresným súdom aplikovaný postup pri výpočte trov súdneho exekútora mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do napadnutého uznesenia, keď nezistil, že by posudzované rozhodnutie bolo svojvoľné, alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené.

7. Súd sa tak nemohol stotožniť s názorom súdneho exekútora prezentovaným v sťažnosti, že súdny exekútor má pri zastavení exekúcie nárok na odmenu z čiastočne vymoženého plnenia a tiež mimo toho (popri odmene), aj nárok na náhradu paušálnych výdavkov. Nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie vždy (odhliadnuc od výnimočných, zákonom vopred nepredvídateľných situácií (napr. zánik oprávneného a povinného)), tieto majú byť ale pokryté (uhradené) najprv z prípadne čiastočne vymoženej odmeny. V prípade, ak je čiastočne vymožená odmena vyššia ako paušálne výdavky, môže si súdny exekútor v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ponechať. Ak je čiastočne vymožená odmena súdnym exekútorom nižšia ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok iba na úhradu rozdielu medzi vymoženou odmenou a vyhláškou určenou výškou náhrady paušálnych výdavkov. Nemožno však zo žiadneho ustanovenia vyvodit', že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného).

8. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/124/2022 zo dňa 13. 06. 2023 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že súdny exekútor má v prípade zastavenia exekúcie, dovtedy vymožené plnenia na odmenu súdneho exekútora použiť na úhradu paušálnych trov exekúcie a len v časti, v ktorej čiastočne vymožená odmena súdneho exekútora nepokrýva náhradu paušálnych výdavkov, môže vyzvať oprávneného na ich úhradu, a preto bol dôvod na vyhovie námietkam oprávneného a vrátenie výzvy na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

9. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o súdnym exekútorom podanej sťažnosti neúspešný súdny exekútor nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).